

Line Barfod (EL):

Jeg taler ikke om at afvikle borgerrettigheder, jeg taler om, hvorvidt strategien for at udvikle samfund og velfærden er, at man skal have private leverandører ind, og at man skal opfatte omsorg som noget, der er en vare, nøjagtig ligesom hvis man producerer varer på en fabrik, eller om man skal sige, at omsorg ikke skal ledes på samme måde som en fabrik, og at det, det gælder om, er at give nogle gode vilkår, for at ansatte og brugere sammen kan tilrettelægge arbejdet ud fra at give den bedst mulige omsorg.

De to principper at lede efter er i total modstrid med hinanden, og derfor er det jo væsentligt at vide, om regeringen vil fortsætte den linje, man hidtil har lagt, om, at det hele skal markedsføres, så private kan komme ind, eller om man vil bryde med den hidtidige strategi og gå over til i stedet at sige: Det, der er væsentligt, er at skabe god omsorg og gode vilkår, sådan at de offentligt ansatte ikke bliver slidt ned af arbejdet, og så der er god service til de borgere, der har brug for det.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det afgørende er, at der er god service og god kvalitet, og derfor er der selvfølgelig meget stor forskel på at drive hjemmehjælp, ældreomsorg, børnepasning og så drive en rawlplugfabrik. Det rækker jo ikke ved, at der alligevel er penge i det, og at det er sådan, at også de, der arbejder inden for omsorgsområdet i den offentlige sektor, får løn for deres arbejde fuldstændig på samme måde, som at de private leverandører, der måtte have lyst til at gå ind i en fredelig kapsestrid med det offentlige for på den måde også at drive en udvikling frem, selvfølgelig også skal honoreres for det.

Kl. 15.25

Derfor kommer fru Line Barfod jo i hvert fald i virkelighedens verden ikke uden om, at når man skal give folk løn for deres arbejde eller give en privat entreprenør ressourcer til at håndtere en borger, der vælger at benytte den pågældende efter det frie valg, er man jo nødt til at vide lidt om, hvad der er op og ned.

Vi har sådan et ærligt ønske om at finde nogle former for det, som gør, at det bliver så lidt bureaukratisk som overhovedet muligt, og hvis Enhedslisten har nogle gode forslag til det, lytter vi gerne til dem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1059

17) Til indenrigs- og sundhedsministeren af:

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

»Er det tankerne, at den kommende kvalitetsreform skal realiseres, uden at der tilføres ekstra midler til den offentlige sektor?«

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da regeringens udspil til kvalitetsreform kom, blev der lagt meget vægt fra statsministerens side på, at det her jo ikke var et spørgsmål om, at der skulle bruges flere penge, og tilsvarende – og jeg citerer fra det oplæg, der var:

Vi kan ikke bare øge antallet af beskæftigede i den offentlige sektor. Antallet af danske i arbejdsstyrken vil være nogenlunde uændret, og der er kun få ledige hænder, der kan komme i beskæftigelse.

Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre indenrigsministeren, om det virkelig er hans mening, at man kan øge kvaliteten af den offentlige service uden flere hænder i den offentlige sektor.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Ja, nu bliver der jo altså i spørgsmålet, som jeg har forberedt mig på at svare på, spurgt, om kvalitetsreformen kan realiseres, uden at der tilføres ekstra midler til den offentlige sektor, og svaret på det spørgsmål er nej. Der vil fremover være en vis økonomisk vækst i den offentlige sektor.

Det, jeg bare så gerne ville have man kunne forstå, er, at flere penge ikke alene gør det. For i en situation med noget nær fuld beskæftigelse er vilkårene jo altså, at hvis man ansætter en person yderligere i den offentlige sektor, så fragår denne person den private sektor, som jo altså stadig væk er forudsætning for at generere velstand, altså eksport og valutaindtjening og dermed velstand til at gøde vores velfærdssamfund. Så den klemme, vi befinder os i, er den klemme, at vi ikke bare kan skabe en bedre offentlig sektor ved at ansætte flere, og derfor er vi nødt til at nytænke.

Vi er nødt til at komme tættere på, hvad det er, der gør, at man i to sammenlignelige folkeskoler, hvor man har, lad os bare sige det samme ressourceforbrug, bruger det samme antal lærerskematimer og når forskellige resultater. Hvad er det, man kan det ene sted og ikke det andet sted? Det er den slags positive øvelser, vi skal ind i.